

המשר לפרשת: ויקרא.

ללא הרף. "איני זו מכאן עד שיובטח לי מקום בגן עדן עם רבנו". הכל הביטו בחפץ חיים' על מנת לראות את תגובתו באירוע קיצוני שכזה, אשר אדם זר פורץ לביתו וצועק בקולי קולות ואף דורש דרישות מוזרות, אשר אדם רגיל מן המניין היה כועס עליו עד למאד ומסלק אותו החוצה מביתו.

החפץ חיים' נשאר רגוע ושליו, כשאפילו טיפת כעס או זעם קטנה לא נראתה על פניו. הבחור נעמד מולו, אך הרב נשאר בשלוותו כשהוא מסרב להגיב. בני הבית החלו בעצמם לकेעוס מאד על הבחור, אך מה לעשות ואין מי שיכול להזיזו. כשראה החפץ חיים' כי הבחור לא נותן לו מנוחה, פנה אליו בכובד ראש ואמר לו: "אני מוכן להבטיח לך מקום עימי בגן עדן, אך זאת בתנאי אחד בודד". לפתע, אורו עיניו של הבחור השיכור, ונראה היה כאילו התפקח הוא מיינו, וכל שכרותו פגה ממנו. "מה התנאי?!", קפץ ממקומו. הביט בו החפץ חיים' ואמר לו: "אם מהיום ועד יום מותך תשמור על פיך לבל תדבר שום מילה של לשון הרע, אני מבטיח לך חלק עימי בגן עדן - נו, אתה מסכים?". הבחור נעצר לכמה שניות, ומיד אמר: "לא, איני מסוגל שלא לדבר כלל לשון הרע עד סוף חייו. אנא, תן לי בבקשה דבר אחר." או אז הביט בו החפץ חיים' בגערה ואמר לו: "אם אינך מסוגל לעמוד בכך, אין לי מה לדבר עימך כלל, ואני מבקש ממך לצאת מביתי כעת לצורך המשך סעודת פורים." הבחור השיכור נבהל מעוצמתו של החפץ חיים' ומבקשתו הברורה, וברח מהמקום. הכל הביטו בהערצה בחפץ חיים' אשר למרות הניסיון הקשה לא כעס כלל וכלל. (מתוך 'דרשו')

כתב המהררח"ו הקדוש, ר' חיים ויטאל זצ"ל, בספרו 'שערי קדושה': (שער 'רוח הקודש'): "מורי - האר"י הקדוש, היה מקפיד בעניין הכעס יותר מכל שאר העבירות, ואף כשצריך לकेעוס בשביל מצוה היה נזהר. והיה נותן טעם לזה ואומר כי כל שאר העבירות אינן פוגמות אלא את אותו איבר השייך להן. שונה היא מידת הכעס הפוגמת את כל הנשמה כולה, ובעת שכועס מחליפים לו את נשמתו הטהורה בנשמה טמאה מצד הקליפה."

ממשיך המהררח"ו הקדוש ומסביר כי "כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה", ולכן אף אם עשה אדם תיקונים רבים לנפשו כל ימי חייו, ואף קיים מצוות רבות וגדולות - הכל נאבד ממנו לגמרי בשעה שכועס, לפי שאותה נשמה קדושה שעשתה את כל המעשים הטובים נתחלפה בנשמה טמאה והלכה לה, ועל כן צריך לחזור ולתקן כל התיקונים שעשה בראשונה. נשתדל לעשות את ההכנות לפסח בשמחה ובצהלה, ללא כעס ומריבה.

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

<p>השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".</p> שער ג פרק: ע"ה.

שהוא קולט, הוא קשה לאבד!

על כן תורות עברו ונענשו, כמו שנאמר

(ישעיה כו, ז): יוחן רשע בל למד צדק, ויש פושעים יכשלו בם, כי לא הורגלו בנעוריהם בית אביהם להזהר בהן, ונחלו אבות ולא ישמעו לקול מורים, ואלה עושים בודון.

זאת אומרת, הם יודעים שזה אסור, רק יש להם הרגלים רעים מהבית, וקשה להם לשנות את ההרגלים הרעים שלהם.

זה גם דבר חשוב מאוד לדעת בילדים. הרבה פעמים הולך מאוד קשה עם הילד, אבל אם אתה מצליח להכניס אותו לתלם, אתה כבר לא צריך לעשות איתו שום דבר, הוא הולך לבד, ודוקא עם הילדים שהכי קשה, אם הצלחת להכניס אותו לתלם הוא הכי יציב.

אבל הילד שמקבל בקלות, הוא בד"כ גם חוזר בו בקלות, אתה מצליח לשכנע אותו מהר, ובקלות הוא חוזר בחזרה לדרך שלו.

זה כמו שאומרים חז"ל לגבי ה'מידות' של האדם. ארבע מידות ביושבים לפני החכמים, יש שקשה לשמוע וקשה לאבד. בסה"כ הוא יותר טוב מאותו אחד שמהיר לשמוע ומהיר לאבד, כי עכ"פ המהיר לשמוע ומהיר לאבד בסוף הוא נשאר בלי כלום. אבל אותו אחד שהוא 'קשה', אחרי לו!

וזה נמדד הרבה פעמים בתחום הגשמי,

אם הילד רואה שאכפת להורים שלו ממנו

בתחום 'הרוחני', אבל אם לגבי התחום הגשמי לא אכפת לך שהילד לא יקבל, אז הילד חושב שהוא 'החפצא דמצוה' שלך,

הילד הוא כמו הלולב שלך, או כמו 'האתרוג' שלך, שע"י הילד תזכה לחיי האתרוג'!

העוה"ב! שהוא יטרח בקיום המצוות כדי לא, אני לא מוכן!

בס"ד	מַצָּא אֵת הַמַּסְתַּתֵּר							
לַפְרֶשֶׁת	וַיִּקְרָא.							
		מַצָּא 18 מַיִלִים בַּתְּפוּרָתוֹ. בַּמַּאזֵן, בַּמֶּאֱוָן וּבַאֲלוּכֵיכֶם. 						
א	י	ל	ה	ב	ד	ת	ה	
י	ב	ע	ש	י	ת	ל	ג	ת
ש	ה	מ	צ	ו	ו	ת	צ	צ
נ	צ	ב	ב	ת	ש	נ	ש	נ
ת	ה	ש	מ	ת	ש	ד	ק	ב
ו	ב	ה	ת	ל	ה	ב	ו	ת
ו	ד	ב	ק	ו	ת	צ	ת	ש
ת	צ	ר	י	ר	ג	י	ש	ר
מ	ב	ת	צ	ש	ה	א	ד	מ
י	ב	כ	ל	צ	א	פ	צ	א
מ	צ	ג	ו	פ	ו	ר	ת	פ
מ	ש	ה	א	ר	ה	צ	ע	ה
י	ר	ו	ח	נ	י	ת	ש	צ
ע	ל	צ	ש	ר	ה	ח	נ	מ
ר	ש	ג	ל	ו	ת	צ	צ	ל
כ	ת	ל	ס	נ	ח	ת	ש	ב
ש	צ	ב	ש	צ	ב	ב	ל	נ
ל	ט	ח	ש	צ	ז	ר	ש	ת
צ	ת	ג	ל	כ	מ	צ	ק	ה
		קרבו תנוור עצה שחט תמים בנצתה		מנחה סלה כשב פדר קרב לבנתה		מאפה מצת נשיא מזבח כרעים קדש		
		האם מצאת את המשפט: יתלבה בעשית המצוות באהבת השם ובהתלחבות ודבקות ירגיש האדם בכל גופו האהר רוחנית						
		מאת : לב דוד החיד"א						

טעותו של חתן

"דע מה למעלה ממך", קובע התנא באבות (ב, א), "עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים."

כל מעשה שאדם עשה, בין טוב ובין להיפך, נצפה ומתועד בשמיים עם כל הכוונה והרצון שבו, ועתיד מי שאמר והיה העולם לשלם לו על כך.
"אַתָּה חּופֵּשׁ כָּל תְּדַרְיָ כָּתוּן וּבוֹתוֹן כִּלְיֹת וְלָב אֵין כָּל דָּבָר נִעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נֶסְתֶּר מִנְּגִד עֵינַיִךְ" - הכל מתועד וגלוי!

לפנינו מעשה מבהיל שהביא הגאון הגדול ר' אליהו ברוך פינקל זצ"ל בקונטרס הדרכה לתקופת השידוכים, שאירע בשנים האחרונות.

"היה זה בשעת בוקר מוקדמת בשכונת י'בית וגן בירושלים. בחור צעיר שנהג באחד הרכבים והיה בדרכו לכיוון מרכז העיר, מבחין לפתע באדם קשיש המשרך את זרכו בכבדות ובקושי רב.

ליבו מתמלא ברחמים על הזקן הישיש, ומיד הוא עוצר לידו ושואל אותו: "היי אדוני, לאן אתה צריך להגיע?". הזקן סובב את מבטו הכפוף אל הבחור שברכב והשיב לו: "הנני עושה את דרכי אל האוטובוס על מנת להגיע לרחוב פלוני הנמצא במרכז העיר."

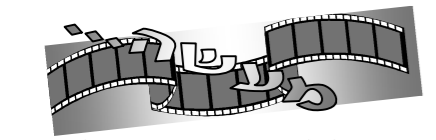
"כנס, כנס מהר", הורה הבחור הצעיר לזקן, "זה על הדרך שלי!" הזקן עלה אט אט

לרכב והשניים יצאו לדרךם. לאחר נסיעה ממושכת, עצר הבחור הצעיר את רכבו בצד ופנה לזקן: "הרחוב שאתה צריך להגיע אליו נמצא כאן בסמוך, לכן תרד כאן, כי הכניסה עם הרכב עד לרחוב ההוא תאריך לך את הנסיעה בכמה דקות, וכיון שזמני מצומצם מאוד, אני מעדיף שתרד כאן ותמשיך ללכת ברגל כמה דקות"

הזקן הכפוף הביט בתדהמה בבחור הלחוץ ואמר לו: "קשה לי מאד ההליכה ברגל, אני מבקש ממך שתקח אותי עד לכתובת שאני צריך."

"אדוני הסברתי לך שאני מאד ממהר, אז תרד כאן בבקשה ותלך קצת ברגל, סך הכל עשיתי לך טובה שלקחתי אותך עד כאן..." אמר הבחור בלחץ.

"אינני מבין מה בעייה שלך להיכנס עם הרכב לתוך הרחוב", התחנן הזקן, "זה לא יקח לך יותר מעשר שניות, אך שבילי זה מסע ארוך של כמה דקות קשות", ממשיך הזקן להתחנן בתוך הרכב. "הלא תבין", המשיך הזקן, "כי אם הייתי נוסע באוטובוס כהרגלי מידי יום, הייתי מגיע עד

לכתובת המדויקת בלי ללכת ברגל כלל, וכעת אתה מטיל עליי משימה קשה, אנא 'המתחיל במצוה - אומרים לו גמור!'.

הבחור הצעיר שעמד והתווכח עם הזקן כבר כמעט זקה, החל לकेעוס ולהתעצבן: "תחליט מהר - אתה יורד פה או לא?!". אך הזקן המשיך להתעקש: "קצת רחמנות, קשה לי...".

ואז, לפתע, אירע דבר בלתי יאומן... הבחור התרגז מאד והיה ממש עצבני, והחל בנסיעה, לא פחות ולא יותר, חזרה לשכונת 'בית וגן' ממנה הגיע, וממנה אסף את הזקן. הוא נסע במהירות מופרזת ומבהילה, כשהזקן מנסה לזעוק ולומר לו: "מה אתה בדיוק עושה?!. למה אתה חוזר?!.". אך הבחור הזועם לא חשב פעמיים, הוא חזר למקום בו אסף את הזקן בשכונת 'בית וגן', עצר את רכבו ואמר לו: "כעת אולי תבין את הלחץ - רד כאן מיד תיקח אוטובוס אשר יביא אותך בדיוק עד למקום שרציתי!"

הזקן התמלא בפחד וריעדה, והחל לצאת מהרכב המום וחפוי ראש על מעשה הרשעות של הבחור כשהוא חושב לעצמו בתדהמה: "להיכנס לרחוב שרציתי במשך כמה שניות הוא לא יכל, אך לחזור בחזרה עד לשכונה במשך דקות ארוכות על מנת ללמד אותי לקח הוא כן יכל!".

הזקן המסכן הזיל דמעה חרישית במעמקי ליבו והמתין לאוטובוס הבא באיחור, בעוד הבחור פתח בנסיעה בהולה, כשהוא משאיר אחריו אבק דרכים מרוב מאוירתו. המאורע חלף ונשכת, והכל המשיכו כרגיל בסדר יומם

אך והנה, לאחר כמה חודשים נשמעה קול צהלה ושמחה - הבחור זנן התארכ בשעה טובה ומוצלחת אחר מספר פגישות טובות עם המשודכת, אשר הביא אותם להחלטה להקים בית של תורה יחדין.

השמחה הייתה גדולה, כשכל בני המשפחה והחברים עשו את דרכם אל אולם השמחות על מנת לחגוג עם החתן את שמחת אירוסיו המיוחדת. החתן הגיע לאולם נרגש ומאושר והחל ללחוץ ידיים ולקבל את פניהם של המוזמנים משני הצדדים.

ואז לפתע, הוא הרגיש כי הוא עומד להתעלף... היה זה בשעה שפנתה הכלה המאושרת אל חתנה, ואמרה לו: "בוא ותכיר את סבא שלי היקר והאהוב..." כשלמול פניו נעמד אותו זקן ישיש שעלה לרכבו בצומת 'בית וגן'.

פניו של הבחור התמלאו בחלחלה, בעוד שגם הזקן שהביט בחתן זיהה אותו מיד ואף פניו התמלאו ברעדה ובהלה. הוא החל לזעוק מתוך בכי: "האם את צוחקת עליי?!. אל תאמרי לי שזה החתן שלך - הרי זה הבחור הכי מושחת וער לב שאני מכיר... אנא ממך, נכדתי, אל תעשי זאת!", הוא אמר והרגיש חולשה. הכל הושיבו אותו מיד בכסא, והלה הסביר להם את כל מה שאירע לו עם הבחור ואת כל רעות ליבו.

לאחר כמה דקות של מאומה רבה, ברחה הכלה מהאולם עם הוריה והכל הודיעו לחתן כי השידוך מבטול. "על הכל יביא האלוקים במשפט", אומרים חז"ל (קהלת יב, ז), כי על כל מעשה טוב או מעשה רע צופה הבורא יתברך ועתידי לשלם לאדם כמעשהו.

"כי לך ה' החסד, ואתה תשלם לאיש כמעשהו", אומר דוד המלך (תהילים סב). כל מעשה טוב שעשית נכתב ונתחם בשמיים, ועתידי הקב"ה לשלם לך עליו מידה כנגד מידה באחד הימים. ולהבדיל, אין שכחה לפני כסא כבודו של ה' אשר עתיד הוא להשיב לאדם בדיוק כפי אשר גמל רעה לרעהו. ועל כך אמרו רבותינו בעלי המוסר: "דע מה למעלה" - אם רצונך לדעת מה עתיד להיות עמך - "ממך", הכל לפי מעשיך.!

ה'לכות': אסור השהית תמץ.

- אסורי חמץ שבתורה - נִאְמַר - וְהָ (שמות פרק יב פסוק יט): ” בְּעַת יָמִים, אֲר לֹא יֵצֵא, בְּיָכֶם יֵל אֶכֶל מִחֻמְצָת וּבְהִרְתָּהּ הֶפֶּ, הָהוּא מְעֻדָּת יֵ, רְאֵל רַב כְּאֶזְרָח הַרְיָ, לֶה, וְנֶאמַר (פרק יג פסוק ז): ”מ וְת יֵ, כֵּל אַתְּ . בְּעַת הַיָּמִים וְלֹא יִרְאֶה לָךְ חֻמְצָ וְלֹא יִרְאֶה לָךְ חֻמְצָ וְלֹא יִרְאֶה לָךְ חֻמְצָ וְלֹא יִרְאֶה לָךְ חֻמְצָ”.
- ס וְלֶה, הוֹת חֻמְצָ, גַּ, בְּ. תַּג וְיָמֵי הַסֶּחַ, וְהַ הָּה חֻמְצָ. בְּ, תוּ, הָרִיחַ ... לְ מַצְוַת עַה לְ, יֵ, יֵת, אֲר מְיָכֶם, וְעֵבֶר ׀ עַל אֵ ר לְ לֹא יִרְאֶה לָךְ חֻמְצָ”.

(סט)

- חמץ שעבר עליו הפסח - דָּם, עֵבֶר וְהַ אֵיר חֻמְצָ. בְּ, תוּ, פֶּסַח, מְ חַר וְעֵבֶר עַל הָאֵ רִים הַלְּ, סַר חֻמְצָם חֻמְצָ וְהַ הַגְּ הַ יָּן לְכַעַל הַחֻמְצָ בֵּין לְאַחֲרֵים, וְעַל גַּן ס וּר לְהֵאֲכִילוֹ אֶפֶּ לְבָהֶמָה, חַה וְעוֹף. לְ הַפָּקָר אוֹי לְגוֹי. (סימן תמח סעיף ג, ו. טט, עה)
- מאכלי בעלי חיים - יֵ, לֶה הַר, מְ כַלֵּי עַלֵי חַיִּים, לֹא. הָּהָּ בְּהֶם עֲרַבַת חֻמְצָ לְלָוַע רַ, מְצָא בַּל מַצְוַת ... יֵ, יֵת, וְעוֹבֵר עַל אֵ ר לֹא יִרְאֶה”ּ. מְצֵ יֵה, בְּר מֶאֱד, מְאָכֶל הַגַּיִם.
- המרוצא לחם על הארץ - הַ עַל יֵ, מְיָ הַ הַיָּה, וְצָאִים לָחֶם וְר ק עַל הַרְיָ מְגַ, יֵהִים אוֹתוּ, (כמבואר במשנה ברורה סימן קעא ס"ק יא) מְ לִמְקוֹם, פֶּסַח ס וְלֶהָּ. יֵהוּ, אִם יֵגַ יֵהוּ נִמְצָא וְכָה וְ, וְעוֹבֵר עַל אֵ ר מְן הַ וְהָ לְ לֹא יִרְאֶה לָךְ חֻמְצָ”ּ. וְאֶפֶּ אִם מְתָן, לֹא לָךְ וְתוּ, וְעֵדִין ס וְרֶהָּ יֵהוּ מְתָּ, אֵ יֵ, חַ וְיֵאֲכֶל מְ. (הריב"ש. קכב)
- מכירת החמץ לגוי - מְ, מְר, אֵין לֶהַ אֵיר חֻמְצָ. בְּ, תַג, [נֶאֶפֶּ אָם, לוּ, ז אֵינּוּ עוֹבֵר אֵ ר מֶה וְהָ מְב רֶלֶה, וְ עֵדִין סַר חֻמְצָם לֶהַ, אֵיר חֻמְצָ עֵין]. א לֶם, אִם מוֹכֵר אֶת הַחֻמְצָ לְגוֹי. מְכִינְהָ, מְ רַה, הַ עַל יֵ, הַחֻמְצָן גַּ, רַ, בִּיתוּ, הָרִי זַה מְ רַ, וְיָן ... אֵין הַחֻמְצָן ... לָ, לוּ, בֵּלְבָד ... יֵת אוֹתוּ, מְקוֹם מְצַנְעֵ וְסָר לְבַל ... עַ, עַיֵד דָּם. (סימן תמח סעיפים ג, ה ובאחרונים. ע)
- מי המבכ - ע - מְכִינַת הַחֻמְצָ מְתָּ... עַת עַל יַד הַגְּר, וְתַ הַ קוּמִית, כֵּל עֵיר וְעֵיר. וְעַל לְ דָם לָךְ ׀ אַתְּ, מוּ, טָפְסִי הַ כִּינְהָ ... עַם הַגְּר, תַּג, וְ, זַה הַ א מְמֵה אוֹתָם. לְ חַיִּים עֵב רוּ לֶמְ ר אֶת חֻמְצוֹ לְגוֹי. וְאֵין לוֹ לְסַמְךָ עַל עֲצָמוֹ וְלֶמְ ר יֵנוּ לְבִין הַ ויֵ, יֵי רִטִי וְדֵינֵי הַ, כִּינְהָ בְּ יֵם הָם עַד מֶאֱד. (ע)

8. זְמַן הַ, כִּינְהָ - יֵת, רַוּ לְ, דָם לֶמְ ר אֶת הַחֻמְצָ, וְלֹא יִמְ יָן לוֹ ׀ הַ חֲרוֹן, אֵ יֵ, חַ לְמְכוּר. וְעַל לְ גַיִם בְּ אֵי לְמְכוּר עַד ... עַה ... סַר הַחֻמְצָן - הַגְּ הַ, הַיֵּ, עֲרַב הַחֲגִי, מְר, עַה חֻמְי יֵת לִפִּי, עַה זַמֵּ יֵת, דְלֶה גַ, עֲרַךְ: [11: 20]. בְּדִיעָבֶד יִכֵּל לְמְכוּר עַד ... עַה רְגִילָה לְפָנֵי חֻצוֹת הַ ום [עֲרַךְ: 11: 40]. (ס)